

TEMAT KOMPLEKSOWY: KOSMICZNE PODRÓŻE

Dzień 1

Temat dnia: KSIĘŻYC

Temat 1: „Klocki Zygmunta” – wprowadzenie litery „z”, „Z” na podstawie wyrazu „zamek”.

„Klocki Zygmunta” – słuchanie opowiadania D. Kossakowskiej.

Zygmunt ma dziś wspaniały humor. Z samego rana dostał od cioci klocki. Od dawna o takich marzył. Można z nich budować różne rzeczy. Dzisiaj Zygmunt zbudował zamek. Są w nim okna, drzwi, no i najważniejsza rzecz – zegar. Są też trzy wieże, a na najwyższej z nich powiewa flaga. Chłopiec zaplanował, że w jego zamku zamieszkają ufoludki – Biegus i Drumek. Zygmunt myśli, że ufoludkom spodoba się ich nowy dom. Teraz mieszkają w pudełku razem z innymi zabawkami i chyba już czas, aby miały własny zamek.

Rozmowa na temat opowiadania.

- Jaki prezent dostał Zygmunt od cioci?
- co zbudował Zygmunt?
- Jak wygląda zamek Zygmunta?
- Kto zamieszka w zamku zbudowanym przez Zygmunta?
- Gdzie teraz mieszkają Biegus i Drumek?

Wyszukiwanie na ilustracji przedmiotów, których nazwy zawierają głoskę „z”.

Karta pracy, cz. 4, s. 10.

Dzieci oglądają ilustrację i wymieniają nazwy zawierające głoskę z: zamek, zegar, Zygmunt.

Wyeksponowanie wyrazu podstawowego – „zamek” oraz obrazka przedstawiającego zamek.

Analiza i synteza słuchowa wyrazu „zamek”

- Wybrzmiewanie sylab i głosek.
- Wypowiadanie sylab połączone z klaskaniem.
- Wypowiadanie kolejnych głosek wyrazu zamek
- Liczenie głosek w wyrazie zamek.

Określenie położenia głoski odpowiadającej literze „z”.

- Podawanie wyrazów z głoską z w nagłosie (zebra, zupa, zapałki), śródgłosie (wazon, koza, lizaki).
- Określenie rodzaju głoski z (spółgłoska).
- Wybrzmiewanie sylab w wyrazie połączone z tupaniem, uderzaniem o uda.

Analiza i synteza wzrokowa wyrazu „zamek”.

- Budowanie modelu wyrazu zamek z wykorzystaniem nakrywek czerwonych i niebieskich
- Liczenie samogłosek i spółgłosek w wyrazie zamek.

Prezentacja litery „z” drukowanej małej i wielkiej.

- Pokaz litery „z” z alfabetu demonstracyjnego.

Ułożenie z białych nakrywek wyrazu „zamek”, a następnie zastąpienie literą „z” odpowiedniej nakrywki.

Demonstracja litery „z” pisanej małej i wielkiej – porównanie jej z literą drukowaną.

- Pokaz pisania litery z, z bez liniatury

- zwrócenie uwagi na kierunek pisania.
- Omówienie miejsca zapisu litery z małej i wielkiej w liniaturze.
- Analiza kształtu litery z, Z.
- Ćwiczenia ręki przygotowujące do pisania – zaciskanie pięści, prostowanie palców, naśladowanie gry na pianinie, klaskanie.
- Lepienie litery z pisanej małej i wielkiej z plasteliny.

Nauka pisania litery „z”, „Z”.

- Ćwiczenia w pisaniu litery z, z palcem w powietrzu, na dywanie, na blacie stolika, na plecach kolegi lub koleżanki.

Ćwiczenia w czytaniu tekstu.

Karta pracy, cz. 4, s. 10.

Temat 2: „Księżycowy krajobraz” – malowanie farbą mydlaną.

Rozwiązanie zagadki.

Jest on ozdobą nocnego nieba,

Więc, gdy się ściemnia szukać go trzeba.

Czasem okrągły jest, czasem znika,

To znów przybiera kształt rogalika.

(księżyc)

„Jak wygląda powierzchnia Księżyca?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci wypowiadają się na temat wyglądu Księżyca na podstawie oglądanych albumów, książek, czasopism oraz posiadanej wiedzy.

„Jak zrobić farbę mydlaną?” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel informuje dzieci, że do wykonania farby mydlanej potrzebne jest mydło i woda. Mydło należy zetrzeć na tarce o dużych oczkach, dodać pół litra ciepłej wody i całość zblendować. do masy mydlanej dodajemy barwnik spożywczy lub farbę plakatową.

Podanie tematu pracy i wyjaśnienie sposobu jej wykonania.

Dzieci używając farby mydlanej malują palcami rąk księżycowy krajobraz.

Dzień 2

Temat dnia: KTO LUBI PODRÓŻE?

Temat 1: „Podróż do nieznanej krainy” – nauka na pamięć wiersza Doroty Kossakowskiej.

„Dokąd chciałbyś pojechać?” – swobodne wypowiedzi dzieci.

„Podróż do nieznanej krainy” – słuchanie wiersza D. Kossakowskiej.

Wsiadam do rakiety i wyruszam w drogę.

Nieznane krainy dzisiaj poznać mogę.

Chcę zobaczyć morze, albo piękne góry.

Chcę popatrzeć w niebo oraz dotknąć chmury.

Może spotkam kogoś kto mieszka daleko.

Ma zielone oczy i uwielbia mleko.

Gdy wrócę z podróży, zdjęcia wam pokażę.

I być może powiem o czym jeszcze marzę

Rozmowa na temat wiersza.

- Jakim pojazdem podróżował bohater wiersza?

- Jakie krainy chciał poznawać?

- co chciał zobaczyć?

- Kogo chciał spotkać?

- co zrobi bohater wiersza, gdy wróci z podróży?

Ponowne słuchanie wiersza .

Nauczyciel recytuje wiersz

Recytacja ze zmianą natężenia głosu. Dzieci mówią tekst cicho, głośno, szeptem

Temat 2: „Kosmiczne zabawy” – ćwiczenia rytmiczno – ruchowe.

Zabawa z gazetami.

Dzieci wydzierają z gazet dowolny kształt – tworzą planety. Rozkładają je na dywanie. Przy dźwiękach muzyki poruszają się między planetami. Na umówiony sygnał wykonują podane wcześniej zadania. Gdy usłyszą grzechotkę – wykonują siad skrzyżny na gazecie. Przy dźwięku tamburyna skaczą na jednej nodze wokół gazety. Gdy usłyszą trójkąt, kładą się na plecach, a gazeta leży na brzuchu.

Ćwiczenia rytmiczne.

Nauczyciel wystukuje na bębenu różne rytmy, a dzieci powtarzają je uderzając papierową kulką o dłoń.

Rysowanie ufoludka według instrukcji.

Dzieci słuchają rymowanki i rysują na kartkach ufoludka według instrukcji

Mała głowa,

brzuszek duży,

ręce dwie i nogi,

a na głowie małe rogi.

Oko jedno, oko drugie

oraz włosy bardzo długie.

Długi nos i mała buzia –

To jest ufoludek Zuzia.

Dzień 3

Temat dnia: POTRAFIMY WAŻYĆ

Temat 1: „Ile waży ufoludek, a ile miś” – ćwiczenia w ważeniu.

Oglądanie różnych wag i odważników – swobodne wypowiedzi dzieci na temat ich wyglądu oraz przeznaczenia / można wykorzystać zdjęcia z Internetu/

Określanie wielkości towarów o takiej samej wadze.

Dzieci obserwują wazone towary o ciężarze 1 kg (makaron, sól, mąka). Waga wskazuje taki sam ciężar chociaż wazone artykuły różnią się wielkością

Demonstracja sposobu wykonania wagi.

Do wykonania wagi potrzebna będzie listewka, 2 foliowe torebki, które należy umieścić po obu stronach listewki, taśma samoprzylepna do przymocowania torebek do patyka, sznurek i pinezka do przymocowania na środku listewki.

Wyjaśnienie sposobu ważenia.

Przed ważeniem należy sprawdzić czy szalki (torebki) są puste. na jednej szalce kładziemy wazony towar, a na drugiej odważniki. Ramiona wagi równo ustawione wskazują, że towar został prawidłowo zważony – na obu szalkach jest taki sam ciężar.

Próby ważenia zabawek.

Dzieci ważą maskotki – misie, lalki, ufoludki. Odważnikami są drewniane klocki, kasztany, żołądźcie. Dzieci określają ile ważą zabawki i które z nich są cięższe, a które lżejsze. Np. ufoludek waży 4 klocki i 2 żołądźcie, a miś waży 5 klocków i 3 żołądźcie.

Temat 2: „Kosmiczne podróże” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 35

Część wstępna:

Zabawa ożywiająca „Samolot, rakieta, odrzutowiec, supermen”.

Dzieci przemieszczają się po sali w określony sposób:

- samolot – biegają z ramionami w bok,
- rakieta – podskakują w miejscu z ramionami w górze,
- odrzutowiec – biegają z ramionami ułożonymi dołem w tył,
- supermen – podskakują w miejscu podnosząc na zmianę raz prawą, raz lewą rękę w górę.

Nauczyciel podaje hasła, czas trwania 2 minuty.

Część główna:

Dzieci pobierają od nauczyciela po 2 woreczki gimnastyczne, wykonują po 5 powtórzeń ćwiczenia:

- dzieci kładą jeden woreczek na głowie, drugi woreczek przekładają z ręki do ręki z przodu i z tyłu na wysokości bioder, zmiana kierunku przekładania woreczka,
- ćwiczenie jak wyżej tylko drugi woreczek przekładamy w górze nad głową i z tyłu za plecami na wysokości bioder, zmiana kierunku przekładania woreczka,
- woreczki trzymane w obu dłoniach, dzieci wykonują wznos ramion bokiem w górę kłaśnięcie woreczkami, opust ramion bokiem w dół i woreczkami dotykamy ud,
- jeden woreczek wkładamy między kolana, drugi kładziemy na głowie, dzieci uginają nogi i próbują wykonać przysiad,
- w siadzie klęcznym dłonie oparte na woreczkach leżących na podłodze, opierając się na woreczkach przesuwamy woreczki do przodu jednocześnie wykonując skłon tułowia w przód, następnie przysuwamy woreczki do siebie,
- w klęku podpartym woreczki leżą między rękami na podłodze, uginamy ręce i czołem dotykamy do woreczków,
- w leżeniu na brzuchu, ramiona w bok, w dłoniach woreczki, przenos ramion w przód – kłaśnięcie woreczkami. Następnie przenos ramion bokiem w tył i kłaśnięcie z tyłu za plecami,
- kładziemy woreczki na stopach i próbujemy wykonać kilka kroków bez upadku woreczków ze stóp,

Dzieci odkładają woreczki gimnastyczne na wskazane przez nauczyciela

miejsce.

Część końcowa:

Ćwiczenie oddechowe:

Dzieci ustawiają się na obwodzie koła, stoją w rozkroku obunóż i wykonują wznos ramion przodem w górę z wdechem, skłon tułowia w przód z wydechem.

Dzień 4

Temat dnia: WYRUSZAMY W DALEKĄ PODRÓŻ

Temat 1: „Daleka podróż” – opowieść ruchowa.

Zagadki muzyczne.

Dzieci słuchają i rozpoznają po melodii znane im piosenki. Po rozwiązaniu zagadki wspólnie śpiewają i zwrotkę piosenki.

Ćwiczenia inhibicyjno – incytacyjne.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie słyszanego akompaniamentu. Gdy usłyszą muzykę wolną, dobierają się parami i razem tańczą. Przy muzyce szybkiej podskakują.

Ćwiczenia słuchowe.

Dzieci maszerują w tempie podanym przez nauczycielkę. Podczas ciszy dzieci chodzą zachowując podane wcześniej tempo.

„Nieznana planeta” – opowieść ruchowa D. Kossakowskiej.

Dzisiaj wybierzemy się w daleką podróż. Polecimy na nieznaną planetę. do podróży musimy przygotować się. Zakładamy kosmiczny skafander, buty i rękawice (dzieci naśladują zakładanie wszystkich elementów garderoby). na głowę zakładamy kosmiczny hełm. Wsiadamy do rakiety i zaczynamy odliczanie: 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0 start. Szybko wznosimy się do góry

(dzieci mówią szyszyszyszy). Mijamy statki kosmiczne, pozdrawiamy innych kosmonautów (dzieci machają ręką). Lądujemy na nieznanym planecie. Ostrożnie wysiadamy z rakiety. Przeskakujemy po kamieniach (dzieci naśladują skoki), podrzucamy do góry złoty pył. Widzimy kolorowe ptaki, zaczynamy latać razem z nimi. Jesteśmy zmęczeni, odpoczywamy zamykając na chwilę oczy. Otwieramy oczy i widzimy, że ktoś idzie w naszą stronę. To mały stworek podobny do pluszowego misia. Wita się z nami (dzieci witają się z kolegami) i mówi, że chce polecieć z nami na Ziemię. Szybko biegniemy z nim do rakiety, odliczamy 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0 start i już za chwilę lądujemy na Ziemi. Co możemy pokazać naszemu gościowi i czego możemy go nauczyć? (dzieci podają propozycje zabaw i wspólnie bawią się)

Reakcja na przerwę w muzyce.

Dzieci poruszają się po sali przy dźwiękach muzyki elektronicznej. Podczas przerw w muzyce wykonują określone ruchy. Na pierwszą przerwę – podskoki obunóż. Na drugą przerwę – stanie na jednej nodze. Na trzecią przerwę – leżenie na plecach

Temat 2: „Pojazd kosmiczny” – łączenie pudełek za pomocą kleju.

Rozwiązanie zagadki.

Co to za pojazd szybki i duży,

Który do lotów kosmicznych służy?

Może pojazdem tym któreś z dzieci

W podróż na Księżyc kiedyś poleci. (rakieta)

Pojazd kosmiczny – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci wypowiadają się na temat znanych im pojazdów kosmicznych, oglądają ilustracje przedstawiające różne pojazdy kosmiczne, wskazują i nazywają ich elementy.

Co może powstać z pudełek? – burza mózgów.

Dzieci oglądają zgromadzone pudełka, porównują ich wielkość, proponują w jaki sposób można pudełka połączyć.

Podanie tematu pracy.

Samodzielna praca dzieci.

Dzieci wykonują pojazdy kosmiczne wykorzystując zgromadzone materiały: pudełka różnej wielkości, plastikowe nakrętki, folie aluminiowa, kolorowy papier.

Dzień 5

Temat dnia: KTO MIESZKA NA INNYCH PLANETACH?

Temat 1: „Spotkanie z ufoludkiem” – słuchanie opowiadania Bożeny Koronkiewicz.

„Jak wygląda ufoludek” – burza mózgów.

„Spotkanie z ufoludkiem” – słuchanie opowiadania B. Koronkiewicz.

Wczoraj wieczorem mamusia przeczytała mi bajkę o kosmitach, pocałowała na dobranoc i wyszła z pokoju, a ja wtuliłem się w poduszkę i prawie zasnąłem. Myślałem o tej bajce i o tym, że chciałbym spotkać takiego ufoludka.

Nagle wydało mi się, że słyszę pukanie do okna. Trochę się wystraszyłem, ale tylko trochę, bo przecież nie jestem już małym dzieckiem. Powoli odwróciłem głowę w stronę okna i wyskoczyłem z łóżka, ponieważ za oknem zobaczyłem dziwną postać. Podeszedłem bliżej i nie mogłem uwierzyć w to, co widzę: tam był ufoludek! Przyklejał twarz do szyby, nos mu się rozpląszczył i prosił mnie, żebym go wpuścił. Otworzyłem okno, które i tak było trochę uchylone, a wtedy dziwny stworek szybko wskoczył do pokoju i mogłem mu się lepiej przyjrzeć. Był zielony, zupełnie jak w bajce. Miał wielkie, świecące oczy, antenki zamiast uszu i bardzo szeroki nos.

Na sobie miał błyszczące i szeleszczące ubranko i był mojego wzrostu. Chciałem go zapytać, czy tak jak ja ma sześć lat, ale jakoś nie dałem rady wydobyć z siebie głosu. Nie ze strachu, tylko z wrażenia. A on pokazał mi taki jasny punkcik na niebie i powiedział, że tam mieszka. Mówił w jakimś dziwnym języku, ale ja wszystko rozumiałem.

W końcu i ja się odezwałem. Spytałem, czy jest głodny, bo przecież gościa trzeba czymś poczęstować. Pokręcił głową, a więc mnie zrozumiał i już wiedziałem, że zostaniemy przyjaciółmi. Powiedział, że jest bardzo zmęczony, gdyż ma za sobą daleką podróż. Położył się na dywanie, zamknął oczy, a ja mu podłożyłem pod głowę swoją poduszkę i wyobrażałem sobie jak się rodzice rano zdziwią, kiedy przyprowadzę gościa na śniadanie.

Obudził mnie wesoły głos mamy. Pytała, w kogo rzucałem w nocy poduszką. Jak to rzucałem? Dałem ją swojemu gościowi, który na niej spał. Otworzyłem oczy i... nie zobaczyłem zielonego ludzika. Pewnie przestraszył się mamy, bo jest duża i chyba nie wierzy w ufoludki. A teraz się śmieje, gdy słucha o moim spotkaniu z nowym przyjacielem. Opowiem dzieciom w przedszkolu, one na pewno uwierzą.

Rozmowa w oparciu o wysłuchane opowiadanie.

- Jaką bajkę przeczytała mama swojemu synowi wieczorem?
- o czym myślał chłopiec?
- Kogo chłopiec zobaczył za oknem?
- o co ufoludek poprosił chłopca?
- Jak wyglądał ufoludek?
- Gdzie mieszkał ufoludek?
- Gdzie ufoludek spędzi noc?
- Jakie pytanie zadała synowi mama, gdy obudziła go z rana?
- Jak mama zareagowała na opowieść syna o ufoludku?
- Jak myślisz, czy spotkanie z ufoludkiem wydarzyło się naprawdę?

Co pokażesz ufoludkowi? – wypowiedzi dzieci.

Dzieci mówią co chciałyby pokazać ufoludkowi, który przybył na naszą planetę.

„Portret ufoludka” – zabawa plastyczna.

Dzieci na dużym arkuszu szarego papieru rysują ufoludka.

Temat 2: „Kosmiczne podróże” – ćwiczenia gimnastyczne – zestaw 35

PROPOZYCJE ZAJEC POPOŁUDNIOWYCH:

- „Mój obrazek” – zabawa słowna.

Dzieci siedzą na obwodzie koła. Każde dziecko losuje obrazek, a następnie podaje nazwę obrazka, dzieli słowo na głoski i układa zdanie zawierające nazwę obrazka.

- „Ufoludek szuka pary” – zabawa orientacyjno – porządkowa.
- Karta pracy, cz. 4, s. 11.

Zaznacz w wyrazach litery z Z.

Powiedz czy z to samogłoska, czy spółgłoska. Pokoloruj litery używając odpowiedniego koloru.

- „Skarby” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel przygotowuje pudełko z otworem. w pudełku znajdują się różne przedmioty: piłka, klocek, samochód lalka, klucz, kredka. Dzieci wkładają rękę do pudełka i dotykiem rozpoznają jaki to przedmiot. Wymieniają głoski w nazwie wyjątego przedmiotu.

- Karta pracy, cz. 4, s. 11.

Połącz sylaby z rysunkami tak, aby utworzyły wyraz

- „Ufoludek szuka pary” – zabawa orientacyjno – porządkowa.
- Karta pracy, cz. 4, s. 12.

Narysuj przedmioty, których nazwy rozpoczynają się na głoskę z. Do-kończ szlaczki.

- „Kosmiczne leniwe ósemki” – zabawa plastyczna

Dzieci w rytm muzyki rysują leniwe ósemki. Następnie dorysowują do nich elementy, tak aby powstał ufoludek.

- „Imię dla przybysza” – zabawa twórcza.

Dzieci wymyślają imiona dla przybyszów z innej planety, zawierając w imieniu charakterystyczne cechy ich właścicieli. Np. Śmiechotek, Szybko biegacz, Żółtoplamiasty.

- „Gdzie jest ufoludek?” – zabawa matematyczna.

Dzieci wskazują położenie ufoludka używając określeń: nad, pod, obok, za, przed, z prawej strony, z lewej strony.

- „Ufoludek szuka pary” – zabawa orientacyjno – porządkowa.
- Karta pracy, cz. 4, s. 13.

Ćwiczenia w pisaniu litery z po śladzie. Dzieci chętnie ćwiczą pisanie litery w liniaturze bez wzoru.

- „Kosmiczny język” – ćwiczenia dykcyjne.

Dzieci powtarzają za nauczycielem kosmiczne słowa i mówią co one mogłyby oznaczać: aplepapiu, melabolombys, kolosimanus, saleneliusa, Następnie chętnie dzieci same wymyślają kosmiczne słowa i wyjaśniają ich znaczenie.

- Karta pracy, cz. 4, s. 14.

Znajdź 10 elementów, którymi różnią się obrazki.

- „Gwiazdy” – zabawa plastyczna. Dzieci odrysowują na żółtym papierze, a następnie wycinają gwiazdy, którymi ozdabiają niebieską kartkę.
- „Kosmita i jego statek” – ćwiczenia w czytaniu.
- Karta pracy, cz. 4, s. 15.

Rysuj kosmitę i jego statek po śladzie. Przeczytaj zdania o kosmicie

- Karta pracy, cz. 4, s. 16.

Policz roboty. Rysuj swoje roboty. Wszystkich ma być tyle, ile wskazuje cyfra

- „Co to?” – rozwiązywanie zagadek słownych B. Koronkiewicz.

W dzień widać na nim chmury i słońce,

A nocą Księżyc i gwiazdy lśniące.

Na nim samolot drogę swą znaczy,

Podnosisz głowę, by je zobaczyć. (niebo)

Nocą na niebie są ich tysiące,
W dzień widać tylko najbliższą – Słońce.
Mały i Wielki Wóz z nich się składa.
Pomyśl życzenie, gdy któraś spada! (gwiazdy)

Ono nam ciepło na Ziemi daje
I dzięki niemu dzień jasny wstaje.
Na złoty kolor opala skórę,
Albo się chowa za dużą chmurę. (słońce)

Są we wszechświecie porzrucane,
Te wokół Słońca najbardziej znane
.Wśród nich jest Ziemia, na niej żyjemy,
Czy ktoś na innych mieszka, nie wiemy. (planety)

- Karta pracy, cz. 4, s. 17.

Narysuj raketę według wzoru.